శాపవిమోచనం

నాగార్జునసాగర్ దిగువ కాలవ తవ్వే సమయంలో దొరికిన తాళపత్రాల్లో వున్నగాథ యిది. ఇది ఏకాలంనాటిదీ ఏ మహర్షి వ్రాసిందీ అన్న విషయాలు యింకా చరిత్రకారులు యిదమిద్ధమని తేల్చలేదు. వ్యాసుడు రాసిన అష్టాదశ పురాణాల్లోనూ యిది లేదు కనుక, దరిమిలా దివ్యదృష్టితో లోకాంతర విశేషాలు చూడగలిగిన ఏ మహర్షో రాసి వుండాలి. సుదీర్ఘమైన ఈ పురాణగాధను అతి క్లుప్తంగా మనవిచేస్తాను. ఇది సప్తమస్కంధసమన్వితం.

1. అపరలోక ఆవిర్భావం

కృతయుగంలో ధర్మం నాలుగు పాదాల మీద, త్రేతాయుగంలో మూడు పాదాలమీద, ద్వాపర యుగంలో రెండు పాదాలమీద, కలియుగంలో ఒంటి పాదంమీద నడుస్తుందని శాస్త్రాల్లో సూచించబడింది. కాని, వర్తమాన కాలంలో ధర్మం స్తంభించిపోయింది. దానికి తార్కాణంగా కృతయుగంలో స్వర్గంలో జనాభా అయిదు వందల కోట్లు వుంటే నరకంలో ఏభై కోట్లు వుండేది. ధర్మ గ్లాని దినదినాభివృద్ధి కావడంతో ప్రస్తుత నరకంలో అయిదువందల సలభయ్యారు కోట్లు వుంటే స్వర్గంలో నాలుగుకోట్లమంది వున్నారు. ఇంచుమించు వాళ్ళందరూ దేవగంధర్వ కిన్నెరకింపురుషాదులే. ఎక్కడో నూటికి కోటికి ఒకళ్ళో యిద్దరో స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తున్నారు.

నరకంలో జనాభా యీవిధంగా విపరీతంగా పెరిగి పోవడంతో అక్కడ యమయాతనలుపడే ప్రజానీకంతోబాటు పాలనా యంత్రాగాని! కూడా గాలి, నీరు, వెలుతురూ కరువయ్యాయి. క్షీరసాగరంతో శేషతల్పంమీద యోగనిద్రలో గుర్రెట్టి పడుకున్న విష్ణుమూర్తి దగ్గరకి దేవతలందరూ వెళ్ళి ఆర్తనాదాలతో మేల్కొల్పి ఈ సమస్య కేదైనా పరిష్కార మార్గం కలవియ్యమని మొరెట్టుకున్నారు. బృహస్పతిని పిలిచి, ఏంచేస్తే బాగుంటుందని విష్ణుమూర్తి అడిగాడు.

''ప్రభూ! భూలోకంలో పాపం చెయ్యని వాళ్ళెవ్వరూ వుండరు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో కాని, ఉద్యోగాధికారాల్లోకాని రాజకీయ రంగంలోకాని ఏదో విధమైన అవినీతికి, దుర్మార్గానికి, ద్వేషానికి పాల్పడనివాళ్ళుండరు. ఖూనీలు దౌర్జన్యాలు దొంగతనాలు మోసాలు చేసేవాళ్ళతోబాటు వీళ్ళకీ నరకంలో బాధలు తప్పవు ఇది యుగయుగాలుగా వొస్తున్నదే...." అన్నాడు బృహస్పతి.

"ఆ రూల్స్ మార్చడానికి వీల్లేదు" అన్నాడు విష్ణుమూర్తి విసుగ్గా.

"చిత్తం స్వామీ! అది మార్చక్కర్లేదు. కలియుగం ఉత్తరార్ధంలో కట్నాలూ, లాంఛనాలు అంటూ పెళ్ళికి స్త్రీలను పీడించడం, పెళ్ళి చేసుకుంటానని దగా చెయ్యడం, పెళ్ళాడి భార్యల్ని హింసపెట్టడం లాంటి ఘోర పాపాలు చెయ్యడం పురుషులకి పరిపాటయిపోయింది. ఈ బాపతు జనాభా నరకంలో ఏభై శాతం వున్నారు. వాళ్ళకొక ప్రత్యేకమైన లోకం సృష్టించి వాళ్ళని తగు రీతిగా శిక్షించినట్లయితే నరకంలో జనాభా తగ్గుతుంది. మరి స్వామి ఆజ్ఞ" అన్నాడు బృహస్పతి వినయంగా.

"త్రిశంకు స్వర్గానికి కాస్త ఇనుంటా అపర భూలోకాన్ని సృష్టించి, అలాంటి మొగాళ్ళకి బుద్ధిచెప్పండి" అంటూ ఆవలించి మళ్ళీ యోగనిద్రలోకి విష్ణుమూర్తి జారుకున్నాడు.

2. పరిణయ స్కంధం

"అదిగో మా అమ్మాయి" అనడంతో చేసోఫాలో కూర్చున్న రంగనాథం, సుధాకర్, లత లేచి నిలబడి మేడమెట్లమీద నుంచి దిగుతూ తీవిగా బ్లౌజ్ బటన్స్ పెట్టుకుంటూ వొస్తున్న స్వర్ణవైపు దృష్టి మళ్ళించారు. "ఎంత చక్కని అమ్మాయ్!" అనుకున్నారందరూ, క్లోజప్‌లో.

''ఇతనే మాస్నేహితుడు రంగనాథం. ఇతను వాళ్ళబ్బాయి సుధాకర్. ఈ అమ్మాయి సుధాకర్ చెల్లెలు లత' అంటూ స్వర్ణతండ్రి అందరినీ పరిచయం చేసేడు. అందరూ కూర్చున్నారు.

''ఎంతవరకూ చదువుకున్నాడబ్బాయి?" అని అడిగింగి స్వర్ణ.

"చెప్పు, సిగ్గుపడతావే?'' అని విశ్వేశ్వరరావనడంతో సుధాకర్‌కి సిగ్గు మరింత ముంచుకొచ్చి, మరింత తలదించుకున్నాడు.

''ఏమిటో బావగారూ! ఎంత గ్రాడ్యుయేటయినా మా పాతకాలం సాంప్రదాయం వాడిలో జీర్ణించుకుపోయింది. ఆడవాళ్ళ ముందు వాడి నోరు పెగల్దు. చచ్చి స్వర్గానున్న మా ఆవిడ గారు 'ఏరా రంగీ, సుధకి కూడా నీ పోలికే వొచ్చింది' అనేవారు. ఎంత చదువుకున్నా ఆడవాళ్ళముందు వాడికి నోరు పెగల్దు. ఇంతెందుకు, యిన్నేళ్ళొచ్చినా ఆడతోడు లేందే ఒక్కడూ సినిమాకెళ్ళలేడు. కూడా మా లత వుండాల్సిందే" అన్నాడు రంగనాథం.

''మొగాడికి సిగ్గే సింగారం అన్నారు పెద్దలు'' అన్నాడు విశ్వేశ్వర్రావు.

''అబ్బాయికి సంగీతం, డాన్సులాంటివేమైనా నేర్పించారా?'' అడిగింది స్వర్ణ.

"మీకు తెలియందేముంది బావగారూ! మాది అడదిక్కులేని సంసారం. ఇంట్లో పనిపాట్లు నేర్పించేను. మా ఆవిడగారు బాగుంటే పిల్లాడి అచ్చటా ముచ్చటా తీర్చేవారు. వారి దారిన వారు వెళ్ళిపోయేరు. లత చేతికందొచ్చే వరకూ... '' అంటూ కంటతడి పెట్టేడు రంగనాథం.

"ఊరుకో పాపం, మొగాడివైనా శాయశక్తులా సంసారాన్నీదుక్కొచ్చేవు. అమ్మాయి చేతికందొచ్చిందంటే తల్లికి మించిన ప్రయోజకురాలవుతుంది. ఇంకెంత కాలం- ఇంజనీరింగు మూడోయేడు చదువుతుంది కదా!" అన్నాడు విశ్వేశ్వరరావు వోదార్పుగా.

"బియ్యే పేసయిందికదా! ఏమైనా పైచదువులు చదవాలనుకుంటుందా?" అడిగింది స్వర్ణ.

"పీడుద్యోగం చెయ్యాలా వూళ్ళేలాలా! పెళ్ళిచేసి ఓ అమ్మచేతిలో పెట్టే వరకే కదా యీ చదువు?" అన్నాడు రంగనాథం.

"వూరికే అడిగిందోయ్ ఇప్పుడిప్పుడే కదా మొగాళ్ళు చదువుకోవడం మన రోజుల్లో మొగాడికి చాకలిపద్దు రాసుకోగలిగితే అదే గొప్ప" అన్నాడు విశ్వేశ్వరావు.

''స్పోర్ట్స్ - గేమ్సులో కాని ప్రవేశముందా?" అని స్వర్ణ సిగ్గుతో తల వొంచుకుని కూర్చున్న సుధాకర్ కేసి చూసి నవ్వుతూ అడిగింది.

"ఏమిటా మూగనోము? మాటలు కూడా రావనుకుంటారు. జవాబు చెప్పు." తండ్రి రంగనాథం గదమాయించాడు.

"ప్రవేశం లేదు. అభిరుచుంది. రన్నింగ్ కామెంట్రీ వింటాను" అన్నాడు సుధాకర్.

"ఏవో గేమ్స్ ఆడతాననేవాడు- నేనే వొద్దనేవాణ్ణి. ఇప్పుడు రోజులెలా వున్నాయో మీకు తెలీందేముంది! పెళ్ళైదొచ్చిన మొగాడు కాలేజీ నుంచి యింటికి రావడానికి అరగంటాలస్యమైతే గుండెలు దడదడలాడతాయి. ఎక్కడ చూసినా పోకిరీ ముండలు. కాస్త ఎర్రగా బుర్రగా వున్న మొగపిల్లాడు వొంటరిగా కనబడితే వెంటబడటం, అల్లరి చెయ్యడం మీకు తెలియంది కాదు. నేనా మొగాణ్ణి. ఎక్కడ ఎలాంటి అల్లర్ల పాలవుతాడోననీ నేనే ఆటలకీ, పాటలకీ వెళ్ళనివ్వలేదు" అని సర్దిచెప్పాడు రంగనాథం.

స్వర్ణ మంచి ముహూర్తాన సుధాకర్‌కి మూడు ముళ్ళు వేసింది. స్వర్ణ కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ పక్కన తనని కూర్చోబెట్టుకు వెడుతుంటే ఆనంద తన్మయత్వంలో వుండేవాడు సుధాకర్. ఎంతో అన్యోన్య దాంపత్యమని మురిసి పోయేరు వియ్యంకులిద్దరూ. ఓసారి మొగాడు స్కూటర్ డ్రైవ్ చెయ్యడం చూసి సుధాకర్ ఆశ్చర్యపోతూంటే "మొగాళ్ళు స్కూటర్ డ్రైవ్ చెయ్యడమే కాదు - నాతో క్లబ్బుకు రా చూద్దువుగాని, భార్యలవెంట వచ్చి పేకాడతారు. సిగరెట్లు కాలుస్తారు, తాగుతారు" అని స్వర్ణ అంటుంటే "ఛీ పాడు" అన్నాడు పతివ్రతుడైన సుధాకర్, తన చెక్కిలిని సుతారంగా స్వర్ణ భుజానికానించి.

స్వర్ణ అప్యాయంగా పక్కకి తలవంచి సిగరెట్ పొగ సుధాకర్ మొహం మీదకి ఊదింది. "అబ్బ! ఏం సిగరెట్లు కాల్చడం బాబూ, ఒకటే వాసన" అన్నాడు సుధాకర్, పొగ చేత్తో పక్కలికి విసురుతూ. "ఇదే ఆడ వాసన" అంది స్వర్ణ, సుధాకర్ నడుం చుట్టూ చెయ్యివేసి తనవైపు లాక్కుంటూ.

మరోసారి సినిమా పోస్టర్లను గురించి విమర్శిస్తూ "ఛీ! ఈ సినిమాల్లో ఏక్ట్ చేసే మొగాళ్ళ కెంత సిగ్గులేదో వాళ్ళలా ప్రదర్శించడానికి?" అన్న సుధాకర్ బుగ్గమీద చిటికేస్తూ "సెక్సప్పీలంటే అదే డార్లింగ్! ఈ పైజామా లాల్చీ తీసేసి పీకట్ బనీనుతోనూ అండర్‌వేర్‌తోనూ చెర్లో స్నానం చేసి బయట కొస్తున్నపుడు ఫొటో...." అని స్వర్ణంటుంటే "ఛీ వూరుకోండి" అంటూ సుధాకర్ స్వర్ణ నోటిని చేత్తో మూసేడు.

అందం, అయిశ్వర్యం, ఆరోగ్యం, ఔదార్యాలతో సుధాకర్ స్వర్ణలది ఒకళ్ళనొకళ్ళు తీసిపోని అపురూప అన్యోన్య దాంపత్యం. అయితే, అప్పుడప్పుడు క్లబ్బు, పేకాట, తాగుడు సరదాల్లో స్వర్ణ రాత్రిళ్ళు ఇంటికి ఆలస్యంగా వచ్చేది.

ఓ రోజున మరికాస్త ఆలస్యమైందేమో ఉక్రోషం పట్టలేక సుధాకర్ "రాత్రిళ్ళు మీ రొచ్చేవరకు ఇంట్లో బిక్కు బిక్కుమంటూ వొంటరిగా వుండడానికి భయమేసి చస్తున్నానండీ!" అంటూ కంట తడిపెట్టేడు.

"ఛ! ఛ! భయమెందుకు?" అంటూ బుజ్జగించబోయింది స్వర్ణ.

"మీకే- మీరలాగే అంటారు. పక్క వాటాలో వున్న వసుంధర తాగొచ్చి రోజూ రాత్రిళ్ల మొగుణ్ణి తంతుంది. ఆ ఏడుపులు, అరుపులూ వినలేక చస్తున్నాను. ఆవిడతో తనింక కాపురం చెయ్యలేనని, తనే నుయ్యో గొయ్యో చూసుకుంటానని ప్రభాకరం రోజూ మధ్యాహ్నం మనింటికొచ్చి ఒకటే గోల" అన్నాడు సుధాకర్.

"వసుంధర తాగడం మానదు. తన్నడం మానదు. ప్రభాకరం చస్తానని బెదిరించడం మానడు చావడు. ఆవిణ్ణి విడిచి పెట్టిపోలేడు. ఇది అంతులేని కథ డాళింగ్! ఇది నూటికి తొంభై ఇళ్ళల్లో జరిగే భాగోతమే. ఈ లోకం తీరే ఇంత. మనం భయపడి, బాధపడి లాభం లేదు" అని బోధించింది స్వర్ణ.

"రాత్రిళ్ళు కిటికీలోంచి నాకేసి అదోలా చూస్తుందండీ ఆవిడ. అసలే తాగొస్తుంది. నేనొక్కడినీ వుంటాను భయంగా ఉంటుందండీ!" అన్నాడు సుధాకర్.

"ఆవిడేమైనా వెర్రి వెర్రి వేషాలేస్తే ఒళ్ల హూనం చెయ్యమని మన గూర్ఖా వాచ్‌మెన్‌తో చెప్తాను. ఈసారి ఆ వసుంధర వాళ్ళింట్లో మరీ అల్లరిచేస్తే పోలీస్ స్టేషన్‌కి టెలిఫోన్ చెయ్యి. ఇన్‌స్పెక్టర్ సుబ్బలక్ష్మి, హెడ్ కానిస్టేబుల్ మంగతాయారూ నిమిషాలమీదొస్తారు. వాళ్ళకి కూడా నేను టెలిఫోన్ చేసి చెప్తాను" అందే కాని స్వర్ణ తను పెందరాళే ఇంటికొస్తానని హామీ ఇవ్వలేదు. ఇంకా బిక్కమొహం పెట్టుకున్న సుధాకర్ ఏం ప్రామిస్ చెయ్యమంటాడో అని తటపటాయిస్తూ ''చెప్పడం మరిచిపోయేను. గుడ్‌న్యూస్. 'మొగలోకం' సంపాదకురాలు వీరనాగమ్మని కల్సుకున్నాను. నువ్వు రాసిన నవల గురించి చెప్పేను. తప్పకుండా సీరియల్‌గా వేస్తానని చెప్పి పంపింది. నా చేతికియ్యి. రేపు రాత్రి

ఫ్లాట్‌లో కల్సుకున్నప్పుడు స్వయంగా మేనిస్క్రిప్ట్ నేనే ఇస్తాను" అంటూ ఓ కస్సా వేసింది స్వర్ణ. దాంతో సంతోషంతో స్వర్ణ కౌగిలిలో సుధాకర్ మైనం ముద్దయిపోయేడు.

3. తతః ప్రభావం

కథ ఇంతటితో ఎందుకాగిపోలేదంటే హటాత్తుగా కారేక్సిడెంట్లో స్వర్ణ స్వర్గస్తురాలైంది. ముప్పయివేలు కట్నంపోసి మురిసిపోతూ చేసిన పెళ్ళి ముణ్ణాళ్ళ ముచ్చటయిందని రంగనాథం బోరున ఏడ్చాడు. సుధాకర్ మూడు రోజులు కోమాలో వున్నాడు. ఆ తర్వాత కూడా మామూలు మనిషవ్వలేదు. కాస్త తేరుకున్నాక, ఈ రోజుల్లో మగాడు రెండో పెళ్ళి చేసుకోవటం అక్కడా అక్కడా వింటున్నాం. చిన్న వయస్సు అపురూపమైన అందగాడు. పిల్లాజల్లా కలగలేదు. అంచేత అవసరమైతే మరో ఇంత కట్నం పోసయినా సరే - రెండో పెళ్ళి చెయ్యడానికి రంగనాథం శతవిధాలా ప్రయత్నించేడు. పోనీ, వుద్యోగం చేసుకోమన్నాడు. ససేమిరా దేనికీ వొప్పుకోలేదు. నా స్వర్గాన్ని నాకు భగవంతుడు దూరం చేసేడు. బొందితోటే స్వరానికెళ్ళి తను స్వర్ణతో అక్కడ కాపురం చేస్తానని సుధాకర్ పట్టుదలతో తపస్సు ప్రారంభించేడు.

రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ అతని తపోదీక్ష పెరిగిపోసాగింది. కొన్నాళ్ళకి ఆ కఠోర తపస్సు ధాటికి తట్టుకోలేక చతుర్దశ భువనాలూ కంపించేయి. అప్పటికి సుధాకర్ తొమ్మిది టన్నుల తపోఫలాన్ని సంపాదించేడు. పది టన్నులు పూర్తయితే ఇంద్రపదవి లభిస్తుంది. పదవి పోవడం ఖాయం అని తెలసిన ముఖ్యమంత్రిలాగా భయభ్రాంతుడై ఇంద్రుడు ఏదో విధంగా చక్రం అడ్డం వెయ్యమని నారదుణ్ణి ఆశ్రయించేడు.

నారదుడు సినిమా ప్రొడ్యూసర్ వేషంలో వొచ్చి "నాయనా! ఇంతటి ఆత్మాహుతి నీకు తగదు. మళ్ళీ పెళ్ళాడనన్నావు. ఉద్యోగం వొద్దన్నావు. బొందితో స్వర్గానికెళ్ళాలంటూ చిక్కి శల్యమవుతున్నావు. మీ ఆదర్శదాంపత్యాన్నే కథా వస్తువుగా ఓ ఫిలిం తీద్దామనుకుని నిన్నందులో నటించమందామని గంపెడాశతో వొచ్చేను" అన్నాడు.

తపః ప్రభావంతో అతని నిజరూపం తెల్సుకుని "నారద మునీంద్రా! మీరు సినిమా తీస్తానంటే వేషం వెయ్యడానికి సిద్ధంగా వున్నాను. నాతో నటించడానికి

మీకు చేతనయితే నా ఆరాధ్య దేవతయిన స్వర్ణని తీసుకురండి. లేదా, నన్నీ విధంగా మోసం చెయ్యడానికి వొచ్చిన ఈ వేషాన్ని సార్థకం చేసుకుంటూ భూలోకంలో మీరు సినిమాల్లో నటించు గాక!" అంటూ శపించేడు సుధాకర్ ఆ శపించడంలో తన తపశ్శక్తిని కొంత కోల్పోతూ.

నారదుడుతంబురా చంకనెట్టుకుని దేవేంద్రుడి దగ్గరికెళ్ళి "పుణ్యానికి కెడితే పాపం ఎదురైనట్టు-నీకుపకారం చెయ్యబోతే నాకు శాపం దెబ్బ తగిలింది" అంటూ వాపోయాడు.

"ఈశ్వరాజ్ఞ! ఏం జరిగినా లోక కళ్యాణం కోసమే కదా! మొత్తంమీద తపః ప్రభావభారం కొంత తగ్గింది. నాకు ఊపిరాడుతుంది. ఇంతకీ కర్తవ్యం ఆలోచించండి'' అన్నాడు ఇంద్రుడు.

''స్వర్ణరూపం తప్ప అన్య సుందరీమణు లెవ్వరూ ఆకర్షించలేరు. సుధా కరుడికి తపోభంగం కలగాలంటే స్వర్ణ అపర భూలోకంలోకి అవరోహించాలి" అన్నాడు నారదుడు.

''అదెలా సాధ్యం? స్వర్గలోకంలో వున్న స్వర్ణ ఆ లోకంలో కెళ్ళమంటే వెడుతుందా? ఆ బంధాలు ఆ జ్ఞాపకాలు ఆ కాయం కాలిపోవడంతో సరికదా? తొల్లి అభిమన్యుడు స్వర్గస్థుడయ్యేక తండ్రి అయిన అర్జునుణ్ణే ఆనవాలు పట్టలేక పోయాడు కదా?'' అన్నాడు ఇంద్రుడు, వజ్రాయుధంతో గోళ్ళు కత్తిరించు కుంటూ.

''స్వర్ణ కాకపోతే స్వర్ణరూపంలో మరెవరైనా....నారాయణ నారాయణ!'' అంటూ నారదుడు గగన మార్గం పట్టేడు.

4. ఇంద్ర వైభవం

అది స్వర్గం. ఇంద్రుడు శచీదేవి తమ ముప్పయిరెండు లక్షల నల భయ్యారు వేల ఏభయ్యో వివాహ వార్షికోత్సవం అత్యంత వైభవంగా జరుపు కుంటున్నారు. దీపావళినాటి రాత్రి ఏబిడ్స్ రోడ్ లాగ రంగు రంగు దీపకాంతు లతో స్వర్గసీమంతా దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతోంది. అంతటా ఆనందం తాండ విస్తోంది. నాటి సాయంత్రం మహేంద్ర భవనంలోని వినోదాలయంలో తరగతి వారీగా కూర్చున్న దేవ గంధర్వ కిన్నెర కింపురుషులు ఆకాశ వీధిలో ప్రదర్శించ బడుటకు ఏర్పాటు చేయబడ్డ చలనచిత్రం దర్శించటానికి సిద్ధంగా వున్నారు.

మరో క్షణంలో ప్రదర్శన ప్రారంభమవుతుందనగా నారద మహాముని భూలోక సంచారం పూర్తిచేసుకొని, సభా సదులకెదురుగా అకాశమార్గాన అరుగు దెంచి ఆ పుణ్యదంపతుల ముందునిలిచి తన శుభాకాంక్షలు అందచేశాడు. తర్వాత సంచీలోంచి ఒక్కొక్క పేకట్టే తీసి దేవేంద్రుడి హస్తములందుంచుతుండగా "ఏమిటి మహానుభావా, ఈ అపురూప కానుకలు?" అడిగేడు దేవేంద్రుడు.

''ఊరకరారు మహాత్ములు! మళ్ళీ ఏదో చిచ్చు రగిల్చి పని కల్పించడాని కొచ్చుంటారు'' అంది శచీదేవి.

''నారాయణ్ణారాయణ! ఈ శుభసమయంలో భూలోకవాసులు భక్తితో పంపిన కానుకలు సమర్పించటానికి నేనొస్తే ఇదా అతిథి సత్కారం? ఇది వీర శైవులు గ్రోలే 'శివ్వాస్ రీగల్'. ఇది వైష్ణవులు తమ అభినందన చిహ్నంగా పంపిన'రాయల్ శల్యూట్.' ఈ విస్కీలనబడునవి సోమరస సదృశములైన మధు కలశములు. పంచ కర్మేంద్రియాలు, పంచ జ్ఞానేంద్రియాలు. పంచప్రాణాలు- వీటికి సాంకేతికముగా వెలసిన 555 సిగరెట్లు అనబడే ఈ పేకట్టు ధూమ సుధాసాధనం. భూలోక వాసులు తమ వైజ్ఞాన ప్రగతి, చంద్రమండల యాత్ర, చలనచిత్ర సంచలన వైభవం తెలియచేయు ఈ మూడు ఫిల్మ్ రీళ్ళు ఈనాటి కార్యక్రమానికి ఉపయోగపడతాయని పంపేరు'' అన్నాడు నారదుడు సంచీ భుజాన్ని వేసుకుంటూ.

నారద మహాముని సముచితాసనమున ఉపవిష్టుడైన పిదప ఇంద్రుని సంకల్పానుసారం గగన వీధుల మేఘములు తొలగిపోయి చతుర్భుజాకారంలో రంగు రంగుల నింగి తొంగిచూసింది. ఆ రంగోళీ అచ్ఛాదం అదృశ్యం కాగానే హిమగిరి సానువులు ప్రత్యక్షమయ్యేయి. తర్వాత ప్రవరాఖ్యుడు, వరూధిని తాలూకు ప్రణయగాథ కన్నులకు, వీనులకు విందు కలిగించింది. ఆ తర్వాత నారద మునీంద్రుడు తెచ్చిన ఫిల్మ్ రీళ్ళు కూడా ఇంద్రుని సంకల్ప శక్తిచేత ప్రదర్శించ బడ్డాయి. 'ఎంత ఘాటు ప్రేమ! ఎంతటి ఘన విజయం! ఎంత ఘోరకలి' అంటూ ఆ ఫిల్ములను గురించి ఎవరికి తోచిన విమర్శలు వాళ్ళు చేస్తూ లేచేరు.

తిలోత్తమ మాత్రం కూర్చున్న చోటు నుంచి లేవకపోవడం చూసి, నిద్ర పోతుందేమోనని మేనక, ఊర్వశి చెరో జబ్బాపట్టుకొని లేవదీయబోయి, ఆమె ముఖంలో ఆనంద రేఖలు గమనించి, పారవశ్యంలో మూర్ఛపోయిందని గ్రహించి. ఎందుకైనా మంచిదని ధన్వంతరిని తీసుకురమ్మని ఓ గంధర్వుణ్ణి పంపారు.

శాప వృత్తాంతం

"ముని శాపం అనుభవించక తప్పదు" అని తలదించుకున్నాడు దేవేంద్రుడు.

"అంతా ఈశ్వర సంకల్పం" అన్నాడు నారదుడు.

రంభ గంభీరవదనయై "ఆ ముని ఎవరు? ఆ శాపంబెట్టిది" అని అడిగింది

నారదుడు ఆమెను నిశ్శబ్దంగా వుండమని హెచ్చరించి, తన అరచేతిలో రంభకు ఆ శాపవృత్తాంత దృశ్యములను చూపెట్టేడు.

ఆమె చూసిన గాథ ఇది——

ఒకప్పుడు అపర భూలోకంలో సుధాకరుడను మహర్షి స్వర్గాధిపతి అయ్యే ప్రమాదం గుర్తించి నారదముని సూచన ననుసరించి ఆ మహర్షి తపస్సును ధ్వంసం చెయ్యమని ఆ విద్యలో అప్సరసలందరిలోనూ ఆరితేరిన తిలోత్తమను దేవేంద్రుడు నియమించేడు. సుధాకరుని ప్రియసఖి అయిన స్వర్ణ రూపందాల్చి అతని తపశ్శక్తికి మెచ్చి మృత్యుదేవత కరుణించి తనకి పునర్జీవనం ప్రసాదించిందని చెప్పి అతనితో కాపరం పెట్టింది. తపోభంగోద్యమం విజయోన్ముఖమైంది. అతని తపశ్శక్తి రెండున్నర కిలోగ్రాములకు దిగజారిపోయింది. పైగా మృత్యువు ఆసన్నమైంది విధి బలీయం సరిగ్గా ఆ సమయానికి సుధాకర్‌కి మత్తు వొదిలి తిలోత్తమంటే మొహమ్మొత్తి ఆమె నిజస్వరూపం గ్రహించి "ఓసీ మాయావీ! నీ మోహపాశంతో నా కళ్లుకప్పి నన్ను తపోభ్రష్టుణ్ణి చేసినందుకు ప్రతిఫలంగా నువ్వు మోహావేశంలో భూలోకంలో...." అని శాప వచనముపూర్తి కాకుండానే తపశ్శక్తితోబాటు ఆయుర్దాయాన్ని కూడా కోల్పోయేడు.

'కుయ్యో మొర్రో' అంటూ తిలోత్తమ ఇంద్రుడిదగ్గరికి పరిగెత్తుకొచ్చింది. కాలనిర్ణయం చెయ్యకుండా శాపాహూయిత్యం చేసిన మునీశ్వరుణ్ణెవణ్ణి ఇంత వరకూ తన సర్వీసులో చూడలేదని మనంబున చింతించుచూ ఇంద్రుడు——

"మరేమీ పర్వాలేదు. భూలోకంలో కొన్నాళ్ళుండి మళ్ళీ తిరిగొచ్చెయొచ్చు పైగా నారదుడికి కూడా ఈ శాపంలో వాటా వుంది. అందేత నారదుడు నీకు తోడుగా వస్తాడు" అన్నాడు.

"కొన్నాళ్ళంటే ఎన్నాళ్ళు?' అడిగింది తిలోత్తమ.

"అ ముని మనస్సులో ఎన్నాళ్లుందో అన్నాళ్ళు. భూలోకవాసులు అల్పాయుష్కులు. ఏ పదమూడేళ్ళో పద్నాలుగేళ్ళో కంటే వాళ్ళకి నోరు రాదు. అది మన కాలమానంలో కొన్ని ఘడియలు" అని ఇంద్రుడు ధైర్యం చెప్పేడు.

"భూలోకులు తమోరజో గుణ పీడితులు. కామాంధులు...."

"భయపడకు. నీ అమృతత్వానికి నిత్యనూతన యౌవ్వన కన్యాత్వానికి ప్రమాదము రాకుండా అదృశ్యము దుర్భేద్యము అయిన అద్భుత కవచాన్ని ప్రసాదిస్తాను" అని ఇంద్రుడు హామీ ఇచ్చేడు.

"కాలకర్మ కారణ కర్తవ్యముల ననుసరించి ఆ శాపఫలం అనుభవించ వల్సిన తరుణం ఆసన్నమైంది. ఆ శాప ప్రభావం వల్లనే తిలోత్తమలో ఇటువంటి చిత్త చాంచల్యం కలిగింది" అని చెప్పి నారదుడు తన అరచెయ్యి తుడిచేసుకున్నాడు.

మర్నాటి ఉదయం నవరత్న ఖచిత స్ఫటిక శిలపై కూర్చుని పాల సముద్రంలో కాళ్ళుపెట్టి అలల తలలపై తేలియాడు పాలనురుగును పాదములతో సొగసుగా, గాలిలోకి చిమ్ముతూ ఆలోచనా నిమగ్నురాలైన తిలోత్తమ, నారాయణ నామము వినగానే వచ్చినవాడు నారదుడని గ్రహించి. అతనివైపు తిరగకుండానే నమస్కరించి "నిజంగా భూలోక వాసులలో అన్నిరకాల భోగభాగ్యాలూ వివేక విజ్ఞానాలూ అందచందాలూ వున్నాయా?" అని అడిగింది.

"వాటితో బాటు కష్టం, నష్టం, దుఃఖం, దారిద్ర్యం, మరణం కూడా వుంటాయి" అన్నాడు నారదుడు.

"అవి లేకనే ఇక్కడ జీవితం పేలవంగా వుంది. ఇక్కడ అందరికీ ఏం కావలిస్తే అవి సంకల్ప మాత్రంచేత లభిస్తాయి. అందరూ శుద్ధ సాత్వికులు. అందరూ ఆనందంగా ఉంటారు. ఇక్కడ కోరిక లేదు. ఆందోళన లేదు. భయం లేదు. బాధలేదు. ఇంతమందిలోనూ ఇక్కడ నేనూ ఒక్కర్తిని. నాకో ప్రత్యేకత ఏముంది? ఈ అభేదత్వాన్ని సమానత్వాన్ని నేను భరించలేను. ఈ నరకం నుంచి బయటపడాలి నేను" అంది తిలోత్తమ. ఇదంతా శాప ప్రభావమే అని గ్రహించేడు నారదుడు.

"బిడ్డా తిలోత్తమా! త్రిలోకసుందరివైన నీకీ మనోవ్యధ సహజమే. నువ్వే భూలోకంలో వుంటే ..."

"నా జన్మకంత అదృష్టం కూడానా నిన్న చిత్రప్రదర్శనలో ఆ కథా నాయిక ఓ సామాన్య సుందరయినప్పటికీ అందరి దృష్టి, అందరి అభిమానం, అందరి సానుభూతీ ఆమెపైనే. కష్టాలకాఠిన్యంతో బండబారి కన్నీటి కారుణ్యంలో కరిగి ఆనంద మాధుర్యంతో మథించబడ్డ ఆమె జీవితం ధన్యమైంది. ఆమె తన ప్రియుని గాఢ పరిష్వంగం కోసం పొందే పరితాపంలో ఆమె జీవితం చరితార్థమైంది" అంది కళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

"పరిష్వంగమంటే గుర్తొచ్చింది. అనుభవం అభిరుచిలేని ఘోటక బ్రహ్మచారిని. పైగా, మతిమరుపు. ఆ బాపతులే ననుకుంటాను భూలోకవాసులు స్వర్గవాసులకిమ్మని నాకిచ్చేరు. నీకు నచ్చితే నువ్వే పుచ్చుకో" అంటూ యిటీవల శతరాత్రోత్సవం జరుపుకుంటున్న కొన్ని మలయాళ చిత్రాలలోని శృంగార సన్నివేశాల తాలూకు స్టిల్సు నారదుడు తిలోత్తమ కందించేడు.

6. భూలోకయాత్ర

తెలుగు చలనచిత్రరంగంలో ఇటీవల విప్లవాత్మకమైన చిత్రాలు తీసి విజయం సాధించిన కీర్తి డైరెక్టర్ కళాధర్‌కి దక్కింది. వరప్రసాద్, జయశీల అనే కొత్తజంటతో కళాధర్ పోచంపాడు ప్రాజెక్టు ప్రాంతంలో ఫిల్మ్ షూటింగ్‌లో నిమగ్నుడైవున్నాడు ఆ సన్నివేశంలో బంజారా గరల్స్‌చేత రక్షించబడిన హీరోయిన్ తనవైపు చేతులు చాచుకుని పరిగుత్తుకొస్తున్న హీరో చేతులో వాలి మూర్ఛపోవాలి. చుట్టూ చేరిన బంజారా గరల్స్ ఆనందంతో తప్పట్లుకొడుతూ గంతులేస్తారు. షాట్ బ్రహ్మాండంగా వొచ్చేది కాని. ఆఖరి క్షణంలో "సుధాకర్!" అని కేకవేసి, బంజారా గర్ల్‌కేసి చూసిన వరప్రసాద్ కించిత్ పూర్వజన్మ వాసన వేయగానే "స్వర్ణా!" అంటూ హీరోయిన్ చేతుల్లో వాలి మూర్ఛపోయేడు.

డైరెక్టర్ కంగారుగా వెళ్ళి జరిగిందంతా చూసి విని "హూ యీజ్ దిస్ గర్ల్? వాటీజ్ దిస్ న్యూసెన్స్?" అంటూ బంజారా గర్ల్ వేషంలోవున్న తిలోత్తమకేసి కళ్ళురిమి చూశాడు. "హూ యీజ్ దిస్ గర్ల్? వాటీజ్ దిస్ న్యూసెన్స్?" అన్న డైలాగ్‌ని సరిగ్గా డైరెక్టర్ స్వరంలోనే రిపీట్ చేసి చిరునవ్వు నవ్వింది తిలోత్తమ. "ఎవరో యీ మాయలాడి? ఏం మత్తుమందు జల్లిందో? దీనికేసి చూడగానే ఈయన మూర్ఛపోయాడు'' అంది హీరోయిన్.

అలాగే అభినయిస్తూ ఆ హీరోయిన్ గొంతునే అనుకరిస్తూ టేప్‌రికార్డర్ లాగ పలికింది తిలోత్తమ. కళాధర్ కళ్ళు గిర్రున తిరిగేయి. అక్కడవున్న వుత్తరాది కెమెరామెన్ "తుమ్ కోన్‌హో? యహాఁ క్యాకామ్‌హై? హటో హటో'' అంటూ తిలోత్తమని హేండ్ కెమేరాతో గెంటేడు. మళ్ళీ అదే స్వరంతో అదే డైలాగ్ చెప్పి అతని చేతిలోవున్న కెమేరాతో అతన్నే గెంటేటప్పటికి పదడుగుల దూరంలో వెల్లకింతలా పడ్డాడు.

ఇంతలో తేరుకున్న డైరెక్టర్ కళాధర్ తిలోత్తమ ధారణాశక్తికి, ధ్వని అనుకరణకి, అభినయానికి ఆశ్చర్యపడి క్లోజప్‌లో చూస్తూ "నువ్వెవరమ్మా? చదువుకున్నదానిలా వున్నావు. ఇన్ని భాషలు మాట్లాడుతున్నావు. ఇట్టే స్వరాలు మారుస్తున్నావు!"అన్నాడు. తిలోత్తమ మళ్ళీ ఆ డైలాగ్ అందుకునేలోగా, ఆమె తండ్రి వేషంలో వున్న నారదుడు "దొరా! ఇది నా బిడ్డే. గింతప్పణ్ణుంచీ ఓరేం మాటాడినా గిట్లనే అంటది. భాష సంజాయించుకోదు'' అన్నాడు తిలోత్తమ నోరు తనచేత్తో మూసివుంచి.

డైరెక్టరు వాళ్ళిద్దర్నీ సాయంత్రం గెస్ట్‌హవుస్‌కి రమ్మన్నాడు. అక్కడ ఓ టేప్‌రికార్డ్ పెట్టి ఓ పాట తిలోత్తమకి వినిపించి, అలా పాడగలవా అని అడిగేడు. తక్షణం పాటంతా తూచాతప్పకుండా అంతకంటే బాగా పాడింది. హీరోయిన్ చేత డ్యాన్స్ చేయించి అలాగే డాన్స్ చెయ్యమన్నాడు. బ్రహ్మాండంగా చేసింది. ఆమెని ఆ బంజారా డ్రెస్ తీసేసి సాదా చీర జాకెట్ మేకప్‌లో రమ్మన్నాడు. వొచ్చింది. చూసేడు. "భళిరా! ఎన్నడు జారె నీ భువికి రంభా రాగిణీ రత్నమేఖలయో...." అనుకున్నాడు.

7. పాపవిమోచనం

కట్టుబట్టలతో అవతరించిన తిలోత్తమను కానీ ఖర్చు లేకుండా సుధాకర్ గాంధర్వ వివాహం చేసుకున్నాడు. కట్నాలూ కానుకలూ, కులం గోత్రం సాంప్రదాయం అంటూ సుధాకర్ తల్లిదండ్రులూ బంధుమిత్రులూ ఆ పెళ్ళి రద్దు చెయ్యడానికి ప్రయత్నించేరు. నారదుడి సలహామీద ఓ శుభముహూర్తాన యిద్దరూ రిజిస్టర్డ్ మేరేజ్ చేసుకుని అందరినోర్లూ మూయించేరు. కళాధర్ వాళ్ళిద్దర్నీ హీరో హీరోయిన్లుగా బుక్‌చేసి రెండు ఫిల్ములు తీసేడు. రెండూ బాక్సాఫీస్ హిట్స్ అయ్యేయి. తర్వాత అరవం, కన్నడం, మలయాళం, హిందీ

పిక్చర్స్‌లోకూడా బుక్ అయ్యేరు. ఆ విధంగా ఇరవై ఫిక్చర్స్‌లో ఏక్ట్ చెయ్యడంతో డబ్బు కుప్పలు తిప్పలుగా వొచ్చిపడింది.

కాని, విశ్రాంతి విరామం ఆనందం దూరమయ్యేయి. ప్రొడ్యూసర్లు, ఇన్‌కం టేక్స్‌వాళ్లూ, నలుపూ తెలుపూ మంత్రగాళ్ళు జల్లూకాల్లాగ పట్టుకుని వాళ్ళ మనశ్శాంతిని కబళించేటప్పటికి తిలోత్తమకి ఆ జీవితంమీద విసుగూ విరక్తి కలిగేయి. నారదుడి ప్రబోధనలవల్ల సుధాకర్‌కూడా ధనార్జనాకీర్తి దాహంకంటే సంతృప్తి మనశ్శాంతి ముఖ్యమని గ్రహించేడు. పూర్వజన్మ స్మృతితోబాటు పశ్చాత్తాపంకూడా అతని హృదయంలో చోటు చేసుకుంది.

కొత్త కాంట్రాక్టులు సంతకంపెట్టడం మానేసి, తర్వాత చూస్తామని వాయిదావేస్తూ కొత్తవాళ్ళకి అవకాశమివ్వమని ప్రబోధిస్తూ కొన్నాళ్ల కాలం గడిపేరు. తమ ఆస్తిపాస్తులన్నీ పేదసాదలకు ఉదారంగా దానంచేసి, నారదుడి సలహా సహకారాలతో ఓ మంచిరోజు చూసుకుని ఛార్టర్డ్‌ప్లేన్ ఎక్కి హైజాక్ చేసి సరాసరి త్రిశంకు స్వర్గంచేరి అక్కణ్ణుంచి ప్లేన్‌ని క్షేమంగా భూలోకానికి పంపిస్తూ పైలట్‌ని సన్మానించి ఆశీర్వదించి వీడ్కోలిచ్చేరు. త్రిశంకు స్వర్గంనుంచి ఇంద్రుడు పంపిన పుష్పక విమానంమీద స్వర్గం చేరుకున్నారు.

ఇదీ సంక్షిప్తంగా ఆ తాళ పత్రాల్లోవున్న పురాణగాధ. ఆవిధంగా నారదుడికీ తిలోత్తమకీ శాపవిమోచనం అయింది. ఈ కథ చదివినవారూ విన్నవారూ పాపభారాన్ని తగ్గించుకుంటారనీ, ఈ దివ్యగాధలోని అమర సందేశం వరకట్నాలవల్ల మొగాడు నరక బాధలనుభవిస్తాడని కాబట్టి, ఆ సందేశాన్ని వంటబట్టించుకుని సంస్కారంతో వైవాహిక జీవితాన్ని యిహలోకంలో గడిపినవారు స్వర్గలోకప్రాప్తిపొంది తరిస్తారనీ ఆ తాళపత్రాల్లో రాయబడివుంది. *

('ఆంధ్రభూమి' సచిత్ర వారపత్రిక, 8-7-72).